

RAJAMÄEN ALAOSASTON MATKA TARTTOON JA PEIPSIJÄRVEN RANNOILLE

Matka tehtiin 22-24.8.2017. Matkalaisia oli 31 senioria ja opas Marja Korpimäki. Lähtö aamulla aikaisin Charter Tuomen tilauslinja-autolla Helsingin Länsisatamaan, josta Eckerön Finlandialla Tallinaan. Estbussilla matkalla kohti Tarttoa poikkesimme ensimmäiseksi Keski-Virossa sijaitsevan Poltsamaan linnan kuuluisassa viinikellarissa viinimaistiaisissa. Moni osti mukaansa hyviä viinejä. Linnan piharakennuksissa vierailtiin myös museossa ja käsityömyymälässä.

Matka jatkui ja seuraavaksi saavuimme Olustveren kartanoon, jossa söimme maittavan Kasler-lounaan. Opas selosti ruokailun jälkeen kartanon historiaa ja kierrätti meitä laajalti vanhan hienon kartanokokonaisuuden pihapiirissä, puistossa ja museoissa.

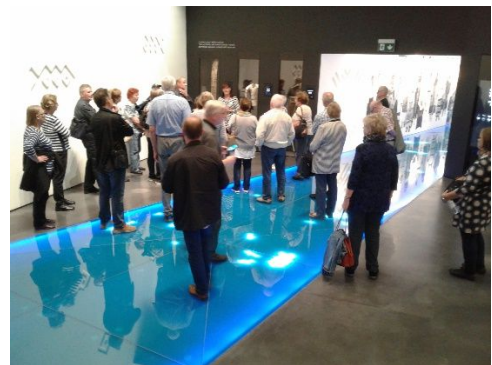
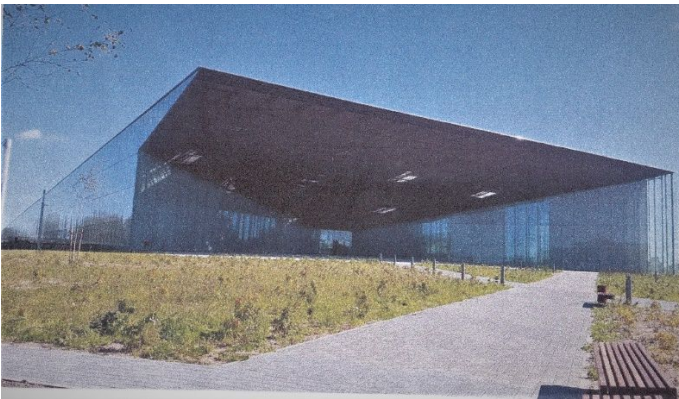

Kartanoon tutustumisen jälkeen jatkoimme matkaa etelään puurakennuksistaan, kauniista luonnostaan ja perinnesiikkifestivaalistaan tunnetun hyvin vanhan Viljandin kaupungin sekä sitten läheisen Võrtsjärven rantojen kautta itään kohti Tarttoa, jonne illansuussa saavuimme. Illalla tutustuimme kukin tavallamme kaupungin tarjontaan.

Majapaikkamme Tartossa hotelli Dorbat.

Seuraavana aamuna suuntasimme sitten matkamme pääkohteeseen Viron uuteen upeaan kansallismuseoon, joka sijaitsi muutamia kilometrejä kaupungin keskustan ulkopuolella. Täytyy sanoa, että näky oli kyllä melkoinen. Ranskalaisarkkitehtien suunnittelema Muistojen kenttä on rakennettu entisen lentotukikohdan kiitoradan päähän. Se on peräti 356 metriä pitkä. Lasiseinä näyttää loputtomalta. Pituusvaikutelmaa lisää perspektiiviharha, joka syntyy koska pääsisäänkäynti on yli 15 metriä korkea, mutta rakennuksen toinen pää on korkeudeltaan vain parisen metriä. Pituussuunnassa saa vaikutelman rakennuksen muodosta, että lentokone nousee ilmaan matalammasta päästä. Näyttelyitä on useampia, kolmen tunnin aikana ehdimme tutustua niistä vain kahteen. Päänäyttely Kohtaamisia vie aikamatkalle Viron historiaan ja se etenee nykyajasta syvälle muinaisuuteen. Sen voi kiertää myös muinaisuudesta nykypäivään. Uralin kaiku esittelee suomalais-ugrialaisten kansojen elämää.

Palatessamme kaupunkiin satoi aivan kaatamalla ja ostosten ja kaupunkiin tutustumisen sijasta teimmekin bussilla vain kiertoajelun kaupungin tärkeimpien nähtävyyksien kautta.

Bussilla jouduimme menemään myös iltapäivän vierailukohteeseemme Alecoq-oluttehtaan olutmuseoon. Museon opas kertoi erittäin laajasti tehtaan historiasta ja kierrätti meitä museon eri kerroksissa. Lisäksi meille oli järjestetty oluen maistajaiset. On merkittävää, että kyseisen tehtaan omistaa nykyisin suomalainen Olvi Oyj.

Kolmantena matkapäivänäimme jälleen todella erinomaisen aamupalamme jälkeen lähdimme sitten paluumatkalle. Suuntasimme kohti Peipsijärven rantoja ja sipulikyliä. Poikkesimme mm. pienessä kyläkaupassa ja ostimme vaikka mitä krääsää sekä limuja ja vettä. Kauppa teki varmaan hetkessä ylimääräisen tilin. Sipulitie kulki Peipsin rantakylien läpi Varnjasta Kolkjaan. Alue on ns. vanhauskoisten (venäläisten) pääosin asuttama. Tien varrella pienten vierä vieressä olevien talojen edustoilla myytiin sipuleita monessa paikassa. Poikkesimme erääseen isompaan sipulitaloon, jossa meille tarjottiin teetä ja sipulipiirakkaa. Lisäksi meille kerrottiin sipulinkasvatuksen perinteistä. Moni ostikin tuliaisiksi isoja sipulilettejä. Kaikkiaan sipulitien varsi olikin hieno näkymä siitä, miten ihmiset sielläpäin elivät. Sipulitiestä onkin sanottu: ”yksi seutu, kaksi kansaa, kolme kulttuuria”.

Viimeinen varsinainen tutustumiskohteemme olikin sitten yksi Viron komeimmista linnoista eli restauroitu Alatskivi linna. Suurenmoinen baltiansaksalainen kartanokulttuurin nähtävyys. Suurten hienojen sisätilojen lisäksi oli alakerroksessa myös käsityöpajat ja museo-osasto. Kolmannessa kerroksessa majailivat kaksi suurta karhua ja linnan sivurakennuksen katolla piti vahtia kaksi komeata haikaraa. Puisto oli myös huolella hoidettu.

Kävimme lopuksi vielä lounaalla Alatskiven kylällä oppaamme Marjan valitsemissa hyvässä ruokapaikassa ja hyvää olikin. Aluksi sipulipiirakkaa (kuinkas muuten) ja sitten runsas annos paistettua Peipsijärven kuhaa. Sen jälkeen ostoksille pihapiirin pikkuisiin puoteihin.

Alatskiveltä sitten kohti Rakveren kaupunkia, jossa näimme kaukana bussin ikkunoista kukkulalla mahtavan Rakveren linnoituksen. Olimmekin sitten jo Narva-Tallinna maantiellä ja kuinka ollakaan aurinko alkoi paistaa ensimmäistä kertaa koko matkan aikana. Tallinnasta sitten taas Eckerön Finlandialla Suomeen ja kotiin.

Kiitos vielä oppallemme Marja Korpimäelle ja kuljettajallemme Kaleville hyvistä järjestelyistä.

Matkakertomuksen kirjoitti Penaseniorei.